

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214214702
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1214214702.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci žalobcov: 1. Z. U., Q.. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, U., 2. R. U., Q.. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, Y., obe zastúpené advokátskou kanceláriou advocatius s.r.o., IČO: 36 868 752, so sídlom Palackého 12, Bratislava, proti žalovaným: 1. DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, zastúpený advokátskou kanceláriou advoconsulting s.r.o., IČO: 47 253 428, so sídlom Tamaškovičova 17, Trnava, 2. Ľ. U., Q.. XX.XX.XXXX, U. S. X, U., zastúpená JUDr. Borisom Štanglovičom, advokátom, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, IČO: 42 426 189, 3. DUPOS dražobná, spol. s r.o., IČO: 36 233 935, so sídlom Tamaškovičova 17, Trnava, zastúpený advokátskou kanceláriou advoconsulting s.r.o., IČO: 47 253 428, so sídlom Tamaškovičova 17, Trnava, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dobrovoľná dražba vykonaná dňa 02.05.XXXX žalovaným v 3. rade ako dražobnou spoločnosťou, osvedčená notárskou zápisnicou č. NZ XXXXX/XXXX, N XXX/XXXX (NCRIs XXXXX/XXXX) zo dňa 02.05.XXXX, spísaná H.. R. K., notárom so sídlom v W. I.. J.. Y. W. X, W., ktorou boli vydražené nehnuteľnosti evidované Okresným úradom U., katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území T., obec U., mestská časť T., okres U. Z., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX ako byt. č. X-U., na 3 nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným číslom XXXXX ležiacom na pozemku CKN parc. č. XXXX/X, vchod U. XX, spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam bytového domu vo veľkosti 7123/960237 a nebytový priestor č. 2-22 (garáž) na 1. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným číslom XXXXX ležiacom na pozemku CKN parc.č. XXXX/X vo vchode U. X G. spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam bytového domu vo veľkosti 2450/960237 v prospech žalovaného 2/ je neplatná.

II. Súd priznáva žalobcom 1, 2 voči žalovaným 1, 2, 3 nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia - pôvodne manželia: Z. U. a D. U. sa žalobou podanou na tunajší súd domáhali, aby súd určil, že dobrovoľná dražba vykonaná dňa 02.05.XXXX odporcom 3/, osvedčená notárskou zápisnicou č. Nz XXXXX/XXXX, N XXX/XXXX (NCRIs XXXXX/XXXX) zo dňa 02.05.XXXX spísaná H.. R. K., notárom so sídlom v W., I.. J.. Y.. W. X, W., v rámci ktorej boli vydražené nehnuteľnosti evidované Okresným úradom U., katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území T., obec U. - m. č. T., okres U. Z., zapísané na LV č. XXXX ako byt .č. X-U., na 3.p. bytového domu so súp. č. XXXXX ležiacom na pozemku CKN parc. č. XXXX/X, vchod U. XX, spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX a nebytový priestor č. 2-XX (garáž) na 1.p. bytového domu súp. č. XXXXX ležiacom na pozemku CKN parc. č. XXXX/X vo vchode U. X a spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam bytového domu vo veľkosti 2451/960237 v prospech žalovanej 2/ je neplatná.

2. V žalobe žalobcovia uviedli, že dražba nehnuteľností, ktoré patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva, sa konala dňa 02.05.XXXX, príklepom licitátora nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalovaná 2/. O predmetnej dražbe bola spísaná notárska zápisnica č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX zo dňa 02.05.XXXX. Dňa 19. 12. 2005 uzavreli žalobcovia s veriteľom OTP Banka Slovensko a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere číslo XXX/XXXX/XXHu. Hypotekárny úver splácali pravidelne, a to až do času, keď sa im stala dopravná nehoda, po ktorej neboli ďalej schopní pokračovať zárobkovej činnosti. Do polovice roka 2010 uhradili z úveru minimálne sumu 26.733,59 euro. Listom dňa 1. 10. 2010 vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru a oznámil začatie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. V roku 2011 veriteľ postúpil pohľadávku na spoločnosť OTP Factoring Budapest, následne bola pohľadávka postúpená na spoločnosť OTP Faktor Slovensko s.r.o. (po zmene obchodného mena: OTP Faktoring Slovensko s.r.o.). Navrhovatelia mali záujem úver splatiť, preto v roku 2011 rozdelili svoj byt na 2 bytové jednotky a to na byt číslo X G. a byt číslo X U., z ktorých byt číslo XA speňažili a kúpnu cenu 70 000 euro použili na splatenie časti dlhu z uzavretej zmluvy o úvere. Žalobcovia splácali úver mesačnými splátkami po 150 euro na účet postupníka, ktorý ich odvtedy nekontaktoval, a teda mali za to, že postupné splácanie dlhu je akceptované a predaj ich obydľia im nehrozí. V ďalšom období OTP Faktoring Slovensko s.r.o. postúpil pohľadávku na obchodnú spoločnosť DPS Financial consulting s.r.o., pričom v oznámení o postúpení pohľadávky uviedol výšku pohľadávky ku dňu postúpenia sumou 17.626,73 euro. Posledný v poradí veriteľ listom zo dňa 24.1.2014 oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby s tým, že dobrovoľnú dražbu bude realizovať spoločnosť DUPOS dražobná spol. s r.o. a to napriek tomu, že žalobcovia sa snažili dobrovoľnej dražbe vyhnúť splnením zostávajúcej časti pohľadávky, pričom postupník v konečnom dôsledku nemal záujem hľadať primeranejšie formy splnenia pohľadávky ako výkon dobrovoľnej dražby.

3. Žalobcovia mali zato, že výkon záložného práva bol v danom prípade realizovaný v rozpore s Občianskym zákonníkom v čase, keď právo vykonať záložné právo bolo už premlčané. Poukázali na ustanovenie § 151l Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom výkonu záložného práva je oznámenie o jeho začatí s tým, že Občiansky zákonník predpokladá doručenie jedného oznámenia o začatí výkonu záložného práva, a teda iba jeden moment začatia výkonu záložného práva. Žalobcovia poukázali na list zo dňa 1. 10. 2010 ktorým pôvodný veriteľ - OTP Banka Slovensko a.s. oznámil výkon záložného práva. Od tohto momentu začala vo vzťahu k vykonaniu záložného práva plynúť premlčacia doba 3 roky, uplynutím ktorej - v poslednom kvartáli roku 2013 kedy veriteľ aj akýkoľvek jeho postupník stratil nárok na výkon záložného práva. Námietku premlčania vzniesli v konaní ako dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby. Uviedli, že dražobník pri výkone dobrovoľnej dražby porušil ustanovenie § 21 ods. 2 zákona číslo 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, keď v oznámení o dobrovoľnej dražbe zo dňa 27. 3. XXXX a tiež po oznámení výsledku dobrovoľnej dražby zo dňa 2. 5. XXXX uvádza v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. l) v spojení s § 21 ods. 2 až 6 zákona o dobrovoľných dražbách poučenie o možnosti napadnúť dobrovoľnú dražbu, a to konkrétne v časti: "toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt". Žalobcovia poukázali na to že takto koncipované poučenie je v priamom rozpore s § 21 ods. 2 druhá veta zákona číslo 527/2002 Z.z. V tomto prípade došlo tak priamo k rozporu postupu dražobníka so zákonom o dobrovoľných dražbách v citovaných ustanoveniach, čo samo osebe predstavuje dostatočný dôvod na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Navrhovateľ dražby nepredložil dražobníkovi originál listu vlastníctva nie starší ako tri mesiace, čo je ďalším dôvodom na určenie dražby za neplatnú. Poukázali na to, že navrhovateľ dražby bol spriaznenou osobou s dražobníkom, keďže konateľ navrhovateľa dražby bol predtým konateľom dražobníka. Je tak zrejmé, že dražobník dražil pre seba. Tým došlo k porušeniu aj ústavného práva na nezávislý tribunál v jeho relevantných analogických aplikačných súvislostiach, ktoré potvrdzuje aj rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky spisovej značky III. U S 384/08 v rámci, ktorého Ústavný súd judikoval, že povinnosťou dražobníka je taktiež ochrana práv oboch účastníkov dražby, a teda nielen ochrana záujmov navrhovateľa dražby, ktorý je navyše v tomto prípade s vydražiteľom spriaznenou osobou. Konštatovali, že dražobník je osobou, ktorá má povinnosť chrániť majetkové práva tak veriteľa, ako aj vlastníka nehnuteľností, pretože rozsah ich práv je garantovaný článkom 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

4. Výkon záložného práva považovali žalobcovia za konanie v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore s ústavným právom na obydľie a právom na súkromný život, keďže výkon záložného práva nebol v demokratickej spoločnosti a právnom štáte nevyhnutný a veriteľ sa mohol uspokojiť primeranejším

spôsobom. V danom prípade rozpor s dobrými mravmi spočíval v tom, že navrhovateľ dražby pri pohľadávke prevyšujúcej 17.000 euro pristúpil k dražbe bytu vo vlastníctve žalobcov, ktorého hodnota ako potvrdzuje znalecký posudok číslo XX/XXXX Z. S. Ď.I., dosiahla 95.900 euro. Rozdiel medzi dlžnou sumou a hodnotou ich majetku predstavoval takmer 80.000 euro, čím je daný extrémne hrubý nepomer medzi výškou dlhu a hodnotou predmetu zabezpečenia. Žalobcovia boli ochotní postupne splácať svoj dlh, boli ochotní predať aj svoj majetok, ani to im však nepomohlo, keďže navrhovateľ dražby sledoval cieľ vydražiť ich byt v hodnote takmer 100.000 euro. Takýto výkon záložného práva ich nielenže hrubo majetkovo poškodil, ale predovšetkým nelegitímne zasiahol do ich ústavného práva na obydlie, v dôsledku čoho prišli aj so svojou maloletou dcérou o jedinú istotu, ktorá im v živote zostala a to strechu nad hlavou. Ako spotrebiteľia navyše požívajú vyšší stupeň ochrany.

5. Žalovaní 1/, 2/, 3/ vo svojom písomnom vyjadrení nesúhlasili s argumentáciou žalobcov o tom, že by došlo k premlčaniu výkonu záložného práva, teda, že by v čase jeho realizácie bolo právo vykonať záložné právo už premlčané poukazujúc na ustanovenie § 100 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložné právo sa nepremlčuje skôr, než zabezpečená pohľadávka. Z uvedeného teda logicky vyplýva, že pokiaľ nie je premlčaná pohľadávka zabezpečená záložným právom, nemôže sa premlčať ani samotné záložné právo. Podľa § 151 j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Z tohto ustanovenia vyplýva, že aj v prípade premlčania pohľadávky za trvania záložného práva sa môže záložný veriteľ uspokojiť so speňazením zálohu aj z medziasom premlčanej pohľadávky. Pokiaľ žalobcovia poukázali na ochranu spotrebiteľa z dôvodu, že v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupujú ako spotrebiteľia, s uvedeným názorom sa odporcovia nestotožnili majú za to, že zmluva o hypotekárnom úvere zo dňa 19. 12. 2005 nie je spotrebiteľskou zmluvou a navrhovateľia v tomto prípade nemôžu vystupovať v postavení spotrebiteľov. Zmluva o úvere sa totiž spravuje režimom Obchodného zákonníka v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich, čo je výslovne uvedené aj v texte samotnej zmluvy: "zmluvu uzatvárajú v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka číslo 513/1991 Zbierky zákonov v znení neskorších predpisov a Všeobecných obchodných podmienok OTP banky Slovensko a .s.". V prípade zmluvy o úvere ide o absolútny obchod, teda taký druh obchodného záväzkového vzťahu, ktorý sa za každých okolností spravuje režimom Obchodného zákonníka. Podľa zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinných v čase uzavretia zmluvy tento negatívne vymedzoval spotrebiteľský úver ako hypotekárny úver. Žalovaní ďalej poukázali na ustanovenie § 68 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

6. Rozsudkom zo dňa 26.05.2016 Okresný súd Bratislava II žalobu žalobcov zamietol, posúdiac všetky námietky vznesené žalobcami, tak ako vyplýva z obsahu odôvodnenia rozsudku č.k. 17C/150/2014-298. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcovi rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 17C/150/2014-298 zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že súd prvej inštancie správne skutkovo ustálil, že veriteľ OTP Banka Slovensko, a.s. dňa 19.12.2005 uzatvorila so žalobcami Zmluvu o hypotekárnom úvere a Zmluvu o záložnom práve. Z dôvodu riadneho nesplácania dlhu žalobcami veriteľ vyhlásil dňa 01.10.2010 mimoriadnu splatnosť dlhu a žalobcom oznámil, že začne s výkonom záložného práva. K začatiu záložného práva však po tomto oznámení nedošlo. Listom zo dňa 26.11.2013 oznámil nový veriteľ OTP Faktoring Slovensko, s.r.o. žalobcom postúpenie pohľadávky na žalovaného 1/. Žalovaný 1/ dňa 24.01.XXXX oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva. Podľa uvedenej genézy, ako aj z rozhodovacej praxe bolo odvolaciemu súdu zrejmé, že postupca OTP Faktoring Slovensko, s. r. o. bol v poradí až tretím veriteľom relevantnej pohľadávky. Odvolaciemu súdu bolo tiež z jeho rozhodovacej činnosti známe, že OTP Banka Slovensko, a. s. predmetné pohľadávky zo zmlúv o hypotekárnom úvere postupovala na OTP Faktoring Budapešť. Žalobcom postúpenie pohľadávky, ktorá tvorila základ a právny dôvod relevantnej žalobcami napadnutej dobrovoľnej dražby, oznámil listom zo dňa 26.11.2013 v poradí až tretí veriteľ. Súd prvej inštancie vychádzal z právneho predpokladu, že v takom prípade sa platnosť daného postúpenia neskúma a pre prípad oznámenia postúpenia pohľadávky postupom je potrebné vychádzať z fikcie platnosti tohto postúpenia. Z uvedeného dôvodu aj dospel k záveru, že žalovaný 1/ bol oprávnený byť navrhovateľom dražby napriek skutočnosti, že na príslušnom liste vlastníctva nebol zapísaný ako záložný veriteľ, vychádzajúc zo zápisu záložného práva na tomto liste vlastníctva s riadnou špecifikáciou predmetu zálohu, keď oprávnenie žalovaného 1/ byť navrhovateľom dražby vyvodil zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi ním a v poradí tretím veriteľom pohľadávky OTP Faktoring Slovensko, s.r.o. a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky neposudzoval.

7. Súdu prvej inštancie bolo odvolacím súdom vytknuté, že neskúmal, či pri uzatvorení tejto zmluvy o postúpení pohľadávky na zahraničný subjekt bol dodržaný zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách. Odvolací súd zdôraznil, že z rozhodovacej činnosti je mu známe, že uvedená zmluva o postúpení pohľadávky bola pravdepodobne uzatvorená podľa maďarského práva a jej zmluvné strany sa dohodli, že po prevode vlastníckeho práva k pohľadávkam nebudú zasielať dlžníkom oznámenie o postúpení pohľadávky (tiché postúpenie), s tým, že postupca bude aj po prevode vlastníckych práv k pohľadávkam zastupovať postupníka pri vymáhaní pohľadávok. V rámci konania pred súdom prvej inštancie došlo k zisteniu skutočnosti, že k ďalšiemu postúpeniu pohľadávky voči žalobcom 1/, 2/ došlo zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi OTP Faktoring Budapešť a OTP Faktoring Slovensko, s. r. o., pričom súd prvej inštancie túto zmluvu o postúpení pohľadávky právne neposudzoval a nezistil, či bola uzatvorená podľa práva maďarského alebo slovenského a či žalobcom 1/, 2/ bolo toto postúpenie pohľadávky oznámené. Platnosťou uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky sa súd prvej inštancie nezaoberal, napriek tomu, že jej platnosť je závislá od platnosti prvej zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom OTP Banka Slovensko, a. s. a maďarským právnym subjektom, pričom je pravdepodobné, že dlžníkom postúpenie pohľadávky nebolo oznámené, nakoľko išlo o tiché postúpenie pohľadávky, s tým, že postupca (OTP Banka Slovensko, a.s.) bude aj naďalej zastupovať postupníka (OTP Faktoring Budapešť) pri vymáhaní pohľadávky. Podľa krajského súdu by tak mohlo ísť o kolíziu slovenského právneho poriadku, podľa ktorého bola uzatvorená zmluva o úvere zabezpečenom nehnuteľnosťou, s maďarským právnym poriadkom, podľa ktorého bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky, rovnako sa v zmluve o postúpení pohľadávky zmluvné strany nevysporiadali s postavením slovenských spotrebiteľov a postúpením pohľadávok, ktoré vznikli zo zmlúv o úveroch, ktoré majú charakter spotrebiteľských zmlúv a ktoré boli uzatvorené podľa slovenského právneho poriadku.

8. Zostalo tak nedoriešené, ako sa postúpenie pohľadávky podľa maďarského právneho poriadku dotkne spotrebiteľov podľa slovenského právneho poriadku (napríklad neoznámením postúpenia pohľadávky dlžníkom - spotrebiteľom), keď je potrebné primárne vychádzať zo slovenského právneho poriadku, v zmysle ktorého bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva o úvere ako základná zmluva, z ktorej vznikla pohľadávka. Krajský súd v Bratislave zdôraznil potrebu zaoberať sa otázkou, či prvé postúpenie pohľadávky z OTP Banky Slovensko, a.s., na OTP Faktoring Budapešť bolo v súlade so slovenským právnym poriadkom, keď na tento dvojstranný právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, podľa ktorého sa na platné postúpenie pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorým nemusí byť nevyhnutne iná banka, vyžaduje, aby banka písomne vyzvala svojho klienta (v tomto prípade žalobcov) na splatenie úveru a aby bol klient napriek tejto výzve 90 dní v omeškaní, keď obe podmienky musia byť splnené kumulatívne a v opačnom prípade banka nemôže platne postúpiť pohľadávku na tretí subjekt. Súhlas klientov banky s platným postúpením pohľadávky sa nevyžaduje. Bolo potrebné právne posúdiť, či uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s OTP Faktoring Budapešť sa neobišiel zákon č. 483/2001 Z.z., kedy by bol tento právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 OZ, s tým, že rovnakou vadou by potom trpeli aj následné postúpenia pohľadávky z OTP Faktoring Budapešť na OTP Faktoring Slovensko, s.r.o. a z neho na žalovaného 1/, hoci postúpenie pohľadávky žalobcom bolo oznámené OTP Faktoring Slovensko, s.r.o. ako postupcom, keď však tento subjekt bol v poradí až tretím veriteľom. V prípade rozporu zmluvy o postúpení pohľadávky so zákonom o bankách je podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov všetkých inštancií potrebné na neplatnosť takejto zmluvy o postúpení pohľadávky ex offio prihliadať. V prípade neplatnosti predchádzajúcich postúpení potom bola založená neplatnosť postúpenia posledného, na základe ktorého sa stal veriteľom postúpenej pohľadávky a taktiež záložným veriteľom žalovaný 1/.

9. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie riadiť sa vyššie vysloveným právnym názorom súdu odvolacieho (§ 391 ods. 2 CSP). S tým, že bolo uložené aby súd prvej inštancie žalobu žalobcov opätovne prejednal, vykonal a vyhodnotil dokazovanie za účelom právneho posúdenia platnosti všetkých relevantných zmlúv o postúpení pohľadávky tvoriacej právny dôvod napadnutej dobrovoľnej dražby a tým zároveň oprávnenia žalovaného 1/ byť jej navrhovateľom a právne posúdiť prípadné ukrátenie žalobcov na ich právach práve porušením zákona o dobrovoľných dražbách a vo veci opätovne rozhodnúť. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že dôsledkom i prípadného nesúladu výkonu záložného práva s dobrými mravmi, nepomeru hodnoty vydraženej nehnuteľnosti s hodnotou pohľadávky a taktiež i prípadnej dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalobcami nemôže byť neplatnosť tohto výkonu záložného práva (dobrovoľnej dražby), keď

v zmysle ust. §. 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. túto neplatnosť možno súdnym rozhodnutím určiť len v prípade ukrátenia právneho subjektu na svojich právach výlučne len porušením tohto zákona, ktorou dikciou zákonnej normy a jej kritériom je konajúci súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku uplatneného žalobou viazaný. Predmetom konania totiž nie je určenie neplatnosti zmluvy o dobrovoľnej dražbe. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o tom, že Zmluva o hypotekárnom úvere je svojou povahou spotrebiteľská zmluva a dodal, že ochrana práv spotrebiteľov je v rámci Európskej únie na vysokej úrovni.

10. Súd prvej inštancie po rozhodnutí o odvolaní žalobcov sa opätovne oboznámil s doposiaľ vykonaným dokazovaním: výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom zmluvy o hypotekárnom úvere v zo dňa 19. 12. 2005, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 19. 12. 2005, notárskej zápisnici číslo Nz XXXXX/XXXX dražobného spisu najmä listom vlastníctva č. XXXX - čiastočný pre katastrálne územie T., znaleckého posudku číslo 43/XXXX, kolaudačným rozhodnutím zo dňa 28. 6. 2011, zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011, zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2013, oznámením o dobrovoľnej dražbe zo dňa 27. 3. XXXX, oznámením o výsledku dobrovoľnej dražby zo dňa 2. 5. XXXX, oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 24. 1. XXXX, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26. 11. 2013, vyhlásením úveru za predčasne splatným zo dňa 1. 10. 2010, toto doplnil o ďalšie listiny: oznámenie o úmrtí žalobcu 2./, potvrdenie notárskeho úradu J.. H. U. zo dňa 06.10.2020 o okruhu dedičov po žalobcovi 2/, zmluvy o postúpení pohľadávky medzi OTP Faktoring Követeléskezelő, Budapešť zo dňa 20.04.2011, plnomocenstvo zo dňa 20.04.2021, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.06.2011, doručky, zmluvy o postúpení pohľadávky č. X/XXXX uzavretú medzi OTP Banka Slovensko a.s., a OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt zo dňa 30.07.2010.

11. V priebehu konania, dňa XX.XX.XXXX zomrel žalovaný 2/ D. U.. Na pojednávaní konanom dňa 12.10.2020 vyhlásil súd uznesenie, ktorým podľa § 80 Civillného sporového poriadku pripustil do konania ako žalovanú 2./ R. U., nar. XX.XX.XXXX ako dcéru neb. žalovaného 2/.

12. Súd rekapituluje skutkový stav nasledovne:

13. Dňa 19. 12. 2005 uzavreli žalobcovia ako dlžníci s veriteľom - OTP Banka Slovensko a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/C. podľa § 497 a nasledovných Obchodného zákonníka. Na základe uvedenej zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom hypotekárny úver vo výške 3.000.000 SK/99.582 euro na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Dlžníci sa zaviazali úver vrátiť, zaplatiť úroky, príslušenstvo a poplatky podľa zmlúv z bežného účtu vedeného v OTP V Banka Slovensko a.s. a zároveň zabezpečiť pohľadávku banky z tejto zmluvy záložným právom k nehnuteľnosti - bytu zapísaného na LV číslo XXXX pre katastrálne územie Vrakúňa. Dňa 19. 12. 2005 uzavreli navrhovatelia ako záložcovia s OTP Bankou Slovensko a.s. ako záložným veriteľom zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo XXX/XXXX/XXHu na zabezpečenie hypotekárneho úveru číslo XXX/XXXX/XX F. zo dňa 19. 12. 2005. Predmetom zálohu bola nehnuteľnosť - byt zapísaný na LV číslo XXXX Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky U. , katastrálne územie T., okres: U. II, obec: Bratislava - mestská časť T. nachádzajúci sa vo vchode U. XX, tretie poschodie, číslo bytu 3, v bytovom dome so súpisným číslom XXXXX, na parcele číslo XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXXX/XXXXXX a nebytový priestor - garáž nachádzajúci sa vo vchode U. X, prvé poschodie, číslo XX v bytovom dome so súpisným číslom XXXXX, na parcele číslo XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX, ktoré nehnuteľnosti boli v bezpodielovom spoluvlastníctve záložných dlžníkov. Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava povolila vklad záložného práva k nehnuteľnosti dňa 28. 12. 2005.

14. Podľa článku VII. Zmluvy o hypotekárnom úvere za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považuje porušenie podmienok uvedených v zmluve o úvere, súvisiacich zmluvách alebo podmienkach. V takomto prípade je veriteľ oprávnený uplatniť práva vyplývajúce zo zabezpečenia úveru, postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi tretej osobe alebo realizovať iné oprávnenia vyplývajúce zo Všeobecne záväzných právnych predpisov, Zmluvy o úvere, Zmlúv zabezpečujúcich pohľadávky zo zmluvy o úvere (článok VII bod 2 písm. i), j),k) zmluvy o úvere.

15. Listom zo dňa 1. 10. 2010 vyhlásila OTP Banka Slovensko a.s. predčasnú splatnosť úveru a oznámila začatie výkonu záložného práva z dôvodu, že k 1. 10. 2010 evidovali na Zmluve o

hypotekárnom úvere číslo XXX/XXXX/XXHu po lehote splatnosti istinu vo výške 4 947,39 euro, úrok - 8 482,64 euro, úrok z omeškania - 36,77 euro, poplatky - 49,43 euro, spolu sumu 13 516,23 euro. Pre neuhrádzanie záväzkov v termíne splatnosti, čo je považované za podstatné porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o hypotekárnom úvere, vyhlásil veriteľ úver za predčasne splatný a žiadal o uhradenie celého záväzku, ktorý ku dňu 1. 10. 2010 predstavoval 96 694,07 euro. Táto suma pozostávala z istiny 88 014,48 euro, úrokov 8 593,39 euro, úrokov z omeškania 36,77 euro a poplatkov 49,43 euro. V prípade, ak veritelia do 10 dní od doručenia výzvy uvedený záväzok neuhradila boli upozornení na to že veriteľ pristúpi k výkonu záložného práva podľa § 151 I Občianskeho zákonníka.

16. Po uzavretí predmetných zmlúv došlo k postúpení pohľadávky OTP Banky Slovensko a.s. voči dlžníkom viackrát a to nasledovne:

17. Prvá Zmluva o postúpení pohľadávky č. X/XXXX zo dňa 30.07.2010 uzavretá medzi veriteľom OTP Banka Slovensko a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava ako postupcom a OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest ako postupníkom. Podľa článku I. zmluvy bol predmetom postúpenia Balík pohľadávok č. 1 a Balík opohľadávok č. 2, ktoré sú uvedené v prílohe zmluvy, ktorých súčasťou bola aj pohľadávka žalobcov zo zmluvy č. XXX /. Podľa článku III. Bod 4 Zmluvy si zmluvné strany zakotvili, že Balík pohľadávok číslo 2. obsahuje pohľadávky v lehote splatnosti, v prípade ktorých ďalšou podmienkou postúpenia je, aby ich postupca vyhlásil za pohľadávky po lehote splatnosti. Zmluvné strany sa dohodli, že postupca zašle postupníkovi oznámenie, keď všetky pohľadávky v Balíku pohľadávok č. 2 budú po lehote splatnosti, pričom v oznámení je potrebné uviesť aj aktuálnu celkovú výšku Balíku pohľadávok č. 2. postupník zaplatí kúpnu cenu za Balík pohľadávok číslo 2. Podľa článku V. bod 1. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že bezprostredne po prevode vlastníckeho práva k pohľadávkam nebudú zasielať dlžníkovi oznámenie o postúpení pohľadávky (tiché postúpenie). Podľa článku V. bod 3. Zmluvy, postupca sa zaviazal, že aj po prevode vlastníckych práv k pohľadávkam bude postupníka zastupovať pri vymáhaní pohľadávok. Vzájomné vzťahy pri vymáhaní pohľadávok upraví zmluvné strany podobnejšie osobitnou zmluvou, ktorú uzatvorí najneskôr do 60 dní od uzavretia tejto Zmluvy. Zmluva bola uzavretá podľa Občianskeho zákonníka Maďarskej republiky. V článku X. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade všetkých právnych sporov vyplývajúcich z tejto zmluvy alebo vzniknutých v súvislosti s touto zmluvou sa podriadia právomoci súdov Maďarskej republiky.

18. Listom zo dňa 18.03.2011 (č.l. 397 spisu) oznámil postupca - OTP Banka Slovensko a.s., že postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XX/HU na obchodnú spoločnosť OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest. Z. U. oznámenie prevzala dňa 30.03.2011 (doručenka na čl. 397 spisu) a D. U. si zásielku na pošte neprevzal (doručenka na čl. 398).

19. Druhá Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 uzavretá medzi veriteľom - OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest ako postupcom a obchodnou spoločnosťou OTP Faktor Slovensko s.r.o., IČO: 45730008, so sídlom Tallerova 10, Bratislava ako postupníkom. Podľa článku III. Zmluvy postupca postúpuje postupníkovi pohľadávky spolu s ich príslušenstvom (najmä úroky, úroky z omeškania, poplatky atď.) a so všetkými kolaterálnymi a právami spojenými s pohľadávkami. Zmluva bola uzavretá v zmysle Občianskeho zákonníka Maďarskej republiky . Plnou mocou zo dna 20.04.2011 splnomocnil OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest obchodnú spoločnosť OTP Faktor Slovensko s.r.o. na všetky právne úkony súvisiace s podpisovaním odosielaním a doručovaním oznámení o postúpení pohľadávok všetkým dlžníkom, osobám poskytujúcim zabezpečenie pohľadávok, osobám, orgánom a inštitúciám vedúcim konanie o pohľadávkach alebo ich zabezpečení či registrujúce práva zabezpečujúce pohľadávky.

20. Listom zo dňa 08.06.2011 bolo Z. U. oznámené, že pôvodný veriteľ - OTP Banka Slovensko a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, postúpil pohľadávku na postupníka - OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest. Následne OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest postúpil pohľadávku na nového veriteľa - OTP Faktor Slovensko s.r.o. so sídlom Tallerova 10, Bratislava. Na nového veriteľa tak bola postúpená aj pohľadávka žalovaných zo zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXHU, zo dňa 03.01.2016. V čase postúpenia pohľadávky mala nesplatená suma pozostávať z istiny - 73 346,20 €, úrokov - 11 009,203 €, úrokov z omeškania - 1 755,28 € a nákladov spojených s vymáhaním, poplatkov - 52,73 €. Spolu

teda v sume 86 163,143 € . Uvedené oznámenie prevzala Z. U. na pošte dňa 20.06.2011 (doručenka v spise na č.l. 405). Rovnaké oznámenie bolo zaslaná aj D. U., ktorý si zásielku na pošte nevyzdvihol (doručenka v spis na č.l. 469).

21. Listom zo dňa 01.07.2011 (č.l. 180) doručili žalobcovia obchodnej spoločnosti OTP Faktoring Slovensko s. r.o. list s označením „žiadost' o súhlas na rozdelením bytu, na výmaz a zmenu záložného práva, na splatenie časti úveru a žiadost' o odpustenie úrokov z úveru“. Žalovaný v liste zo dňa 09.01.2012 konštatoval, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest, ktorá spoločnosť následne pohľadávku postúpila na OTP Faktoring Slovensko s.r.o (pôvodné obchodné meno OTP Faktor Slovensko s.r.o.). OTP Faktoring Slovensko s.r.o. žalobcom potvrdil, že evidujú úhradu časti dlhu vo výške 70 000 €, ktorá suma bola zaplatená po rozdelení ich bytu a predaji jeho časti s označením č. X-G. v bytovom dome so súp.č. XXXXX, postavenom na pozemku párc.e. XXXX/X, vchod XX, 3.p, evidovaný na LV č. XXXX/XXXXXX, vedenom Správou katastra pre hl. mesto Bratislava, okres Bratislava II, obec BA- m.č. T., katastrálne územie T.. Žiadosti o odpustenie úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov nebolo žalovaným vyhovené. List žalovaní prevzali dňa 13.01.2012 (doručenka na čl. 181 spisu).

22. Tretia Zmluva o podstúpení pohľadávky č. X/XXXX zo dňa 25.11.2013, uzavretá podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka Slovenskej republiky medzi veriteľom OTP Faktoring Slovensko s.r.o., IČO: 45 730 008 so sídlom Špitálska 61, Bratislava a postupníkom - DPS financial consulting. s.r.o, so sídlom Mikovíniho 10, Trnava. Podľa článku II zmluvy bolo predmetom postúpenia pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Z obsahu časti prílohy k zmluve vyplýva že predmetom postúpenia má byť aj zmluva č. XXX/XXXX/XX/HU uzavretá so žalovanými.

23. Žalobcovia splácali hypotekárny úver pravidelne, až do času, kedy sa im stala dopravná nehoda, po ktorej neboli schopní pokračovať v zárobkovej činnosti. Do polovice roka 2010 uhradili z úveru minimálne sumu 26 733,59 €. Žalobcovia mali záujem úver splatiť, preto v roku 2011 rozdelili svoj byt na dve bytové jednotky a to na byt číslo XA a byt číslo XB, z ktorých byt číslo XA speňažili a kúpnu cenu 70 000 € použili na splatenie časti dlhu z uzavretej zmluvy o úvere. Úver splácali mesačnými splátkami po 150 €, mali za to, že postupné splácanie dlhu akceptoval a predaj ich obydľia im nehrozí.

24. Z obsahu dražobného spisu súd zistil, že príklep licitátora bol udelený dňa 02.05.XXXX. Navrhovateľom dražby bola obchodná spoločnosť - DPS financial consulting.s.r.o, IČO: 46713930, so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, dražobníkom bola obchodná spoločnosť - DUPOS dražobná spol. s r.o., žalobcovia návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podali na tunajší súd dňa 11.06.2014, teda v zákonnej lehote podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. v znení neskorších zmien o dobrovoľných dražbách. Konštatoval, že dražba nehnuteľnosti, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva pôvodných žalobcov sa konala dňa 02.05.XXXX príklepom licitátora nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalovaná 2. O predmetnej dražbe bola spísaná notárska zápisnica č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX zo dňa 02.05.XXXX. V ďalšom období OTP Faktoring Slovensko s.r.o. postúpil pohľadávku na obchodnú spoločnosť DPS Financial consulting s.r.o., pričom v oznámení o postúpení pohľadávky uviedol nový veriteľ výšky pohľadávky ku dňu postúpenia 17 626,73 €. Posledný veriteľ v poradí im listom zo dňa 24.01.XXXX oznámil začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby s tým, že dobrovoľnú dražbu bude realizovať spoločnosť DUPOS dražobná spol. s r.o. a to napriek tomu, že sa snažili dobrovoľnej dražbe vyhnúť splnením zostávajúcej časti pohľadávky, pričom postupník v konečnom dôsledku nemal záujem hľadať primeranejšie formy splnenia pohľadávky ako výkon dražby.

25. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 10.08.2021 poukázali na to, že zmluva o hypotekárnom úvere zo dňa 19.12.2005 bola uzatvorená podľa slovenského právneho poriadku a pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o hypotekárnom úvere sa spravuje výlučne slovenským právnym poriadkom. V zmysle Článku 14 Nariadenia Rím I, vzťah medzi postupcom a postupníkom pri postúpení pohľadávky voči inej osobe (ďalej len „dlžník“) sa spravuje právnym poriadkom, ktorým sa podľa tohto nariadenia spravuje zmluva medzi postupcom a postupníkom. Podľa právneho poriadku, ktorým sa spravuje postúpená pohľadávka, sa určuje jej postupiteľnosť, vzťah medzi postupníkom a dlžníkom, podmienky, za ktorých možno uplatniť postúpenú pohľadávku voči dlžníkovi, ako aj otázka, či došlo k zbaveniu sa záväzku dlžníkom. Princíp postúpenia pohľadávky v tomto článku zahŕňa priame prevody a pohľadávky, prevody pohľadávok prostredníctvom záruk a záväzky či iné právne zábezpeky pohľadávok. S poukazom na uvedené, sa podľa žalobcov postúpená pohľadávka spravuje výlučne

slovenským právnym poriadkom a postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského záväzku sa spravuje príslušnými ustanoveniami občianskeho zákonníka, zákona o bankách zákona o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase postúpenia pohľadávky, Zákon o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov, Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 medzi OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapešť ako postupcom a OTP Faktor Slovensko s.r.o. ako postupníkom bola uzavretá podľa Občianskeho zákonníka Maďarského právneho poriadku, pričom aplikácia cudzej právnej normy je vylúčená a zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Podľa žalobcov je potrebné ako východiskovú právnu normu aplikovať článok 14 ods. 2 Nariadenie Rím I, podľa ktorého rozhodným právom pri postúpení pohľadávky je právny poriadok štátu, ktorým sa spravuje pohľadávka. Pohľadávka zo zmluvy o hypotekárnom úvere sa spravuje slovenským právnym poriadkom, z ktorého dôvodu sa aj na postúpenie pohľadávky aplikuje slovenský právny poriadok. AJ na základe uvedeného je zmluva o o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 neplatným právnym úkonom.

26. Žalovaní 1./3/ vo svojom písomnom stanovisku doručenom súdu dňa 27.08.2021 poukázali na to, že vzhľadom na skutočnosť, že v prejedávanej veci išlo o pohľadávku bankovú je možné takúto pohľadávku postúpiť v zmysle všeobecnej právnej úpravy zakotvanej v Občianskom zákonníku aj podľa ustanovení Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. § 92 ods. 8. Zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. je zrejmé, že na rozdiel od všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, vyžaduje zákon o bankách pre platné postúpenie pohľadávok splnenie určitých zákonom predpokladaných podmienok, s tým, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť bez súhlasu klienta a to aj na subjekt, ktorý nie je bankou. Zákonodarca pre platné postúpenie takejto pohľadávky nevyžaduje, aby postupníkom bola osoba spadajúca pod pôsobnosť slovenského právneho poriadku. Zákon č. 483/2001 Z.z. na platné postúpenie pohľadávky tretej osobe, ktorá nemusí byť bankou a bez súhlasu klienta, výslovne vyžaduje splnenie podmienok formulovaných v § 92 ods. 8 ktorými sú: hoci aj len čiastočné omeškanie s plnením splatného záväzok trvajúce nepretržite 90 kalendárnych dní, a písomná výzva banky na splnenie takto omeškaného záväzku. Žalovaní mali za to, že z obsahu listinných dôkazov nimi založených vyplýva že, že OTP Banka Slovensko a.s., vyzvala žalobcov na úhradu pohľadávky výzvou zo dňa 01.10.2010, ktorá im bola doručená dňa 11.10.2010. Až následne po uplynutí zákonom požadovanej doby 90 dní od doručenia výzvy oznámil postupca (OTP Banka Slovensko a.s.) listom zo dňa 18.03.2011 postúpenie pohľadávky, ktorý list prevzali dňa 30.03.2011. Žalovaní sú presvedčení, že v tomto konaní súd nie je povinný ex offo skúmať platnosť postúpenia už uspokojením zaniknutej pohľadávky, navyše, predloženými dôkazmi bolo preukázané, že OTP Banka Slovensko a.s. si splnila všetky zákonom požadované podmienky pre platné postúpenie, ktoré považujú žalovaní za platné. Poukázali tiež na to, že žalobcovia až do uznesenia súdu druhej inštancie v konaní netvrdili, ani iným spôsobom nenamietali platnosť postúpenia pohľadávky, a to vo vzťahu ku ktorejkoľvek zo zmlúv o jej postúpení. Vo vzťahu k žalovanému 1/ namietali nedostatok vecnej legitímácie vznesenej žalobcami, opierajúc sa len o tvrdenie, že zo zápisu v katastri nehnuteľností v určitom čase nemalo žalovanému 1/ svedčať právo podať návrh na dobrovoľnú dražbu. Toto ich tvrdenie síce nebolo správne, avšak pre posúdenie procesných povinností strany žalobcov v tomto konaní je podstatnejšie, že žalobcami deklarovaný nedostatok vecnej legitímácie žalovaného 1/ nebol žalobami nikdy popretý tvrdeniami o tom, že niektorá zo zmlúv o postúpení je neplatná. Berúc do úvahy absenciu tvrdenia o neplatnosti postúpenia pohľadávky zo strany žalobcov, sú tak žalovaní presvedčení, že súd nemá povinnosť (ani oprávnenie) skúmať platnosť postúpenia v tomto konaní, v ktorom je predmetom konania platnosť dobrovoľnej dražby (teda nie uplatnenie samotnej pohľadávky a s tým spojeného skúmania aktívnej legitímácie žalobcu a to obzvlášť po tom, čo bolo preukázané relevantné oznámenie postupcu dlžníkom. Žalobcovia poukázali a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 266/2016-12 zo dňa 03.05.2016 podľa ktorého: "aj ústavný súd považuje v tejto súvislosti za významné, že oznámenie postupníka o postúpení pohľadávky bolo dlžníkom riadne doručené". Ústavný súd ďalej uvádza, že právny názor vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu, z ktorého vyplýva, že dlžníkovi nepatrí právo spochybníť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a, naopak, zdôrazňujúci význam riadneho oznámenia postupcom o postúpení pohľadávky dlžníkovi nie je v súdnej praxi ojedinelý. Tieto právne názory vychádzajú z toho, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemá má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, a to bez ohľadu na skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla, z

čoho vyplýva, že relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (R 119/2003, 4 Obo 210/01). Žalovaní podporujú vyslovený názor, ktorý je podporený aj v rozhodnutí rozsudku NS SR č 1 Cdo/76/2007 podľa ktorého, „vychádzajúc z týchto úvah možno za spôsobilý, resp. prípustný prostriedok súdnej ochrany práva považovať návrh dlžníka na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor s dohodou medzi dlžníkom veriteľom (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý návrh je podaný bez zbytočného meškania (bezprostredne) po oznámení veriteľa o postúpení pohľadávky, takýto návrh a teda i návrh navrhovateľa v tejto veci spĺňa preventívnu funkciu určovacieho návrhu podľa § 80 c) O.s.p., ako správne ustálil odvolací súd. Otázka neplatnosti teda nie je nevýznamná, ak je predmetom sporu o neplatnosť takejto zmluvy, ako je tomu v tomto prípade, resp. ak sa požaduje plnenie, ktoré predstavuje hodnotu neuhradenej postúpenej pohľadávky, táto otázka je však úplne irelevantná vo vzťahu k účinkom splnenia pohľadávky dlžníkom postupníkovi. Preto ak postúpene pohľadávky oznámil dlžníkovi postupca, prípadne dlžníkovi takéto postúpenie preukázal postupník, a dlžník záväzok splnil postupníkovi, záväzok dlžníka týmto splnením postupníkovi zaniká aj v takom prípade, keď zmluva o postúpení pohľadávky je neplatnou alebo keď zmluva o postúpení vôbec neexistuje. V spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie, kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená, je však súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo. Absolútna neplatnosť právneho úkonu znamená, že priamo zo zákona a od počiatku sa na dotknutý právny úkon hľadí, ako keby nebol urobený. Odlišný prístup by znamenal obchádzanie ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Správne preto odvolací súd považoval navrhovateľa za vecne legitimovaného na požadované určenie neplatnosti právneho úkonu. „Žalovaní tiež nesúhlasia s dôvodom neplatnosti postúpenia pohľadávok, keďže zmluvy sa riadia právnym poriadkom Maďarskej republiky, vzhľadom na to že dojednanie právneho poriadku je účinné výučne medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky (postupca a postupník) a teda aj s ohľadom na kolízne normy, sa nevzťahuje na právne vzťahy medzi pôvodným, či novým veriteľom a dlžníkom. Takýto záver je v konečnom dôsledku v priamom rozpore s ustanoveniami nariadenia Rím I, podľa ktorého si zmluvné strany môžu zvoliť právny poriadok (č.l. 3 Rím I), ktorý sa bude vzťahovať na ich zmluvný vzťah, prípadne jeho konkrétne okolnosti (napr. právomoc súdov). Žalovaní vo svojom vyjadrení namietajú odkaz žalobcov na právne predpisy Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť až dňa 11.06.2010 a tiež § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v znení účinnom od 01.01.2017. Okrem uvedeného poukazujú na § 1 ods. 3 písm. a) zákona o spotrebných úveroch, podľa ktorého hypotekárny úver nie je spotrebiteľským úverom, preto sa naň ustanovenia tohto zákona nemôžu vzťahovať. Žalovaní v 1. a 3. rade poukázali na závermi formulované v rozhodnutí R 46/2009 (Rozsudok najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo 76/2007 z 28.01.2009), podľa ktorého „Vychádzajúc z týchto úvah možno za spôsobilý, resp. prípustný prostriedok súdnej ochrany práva považovať návrh dlžníka na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor s dohodou medzi dlžníkom a veriteľom (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý návrh je podaný bez zbytočného meškania (bezprostredne) po oznámení veriteľa (postupcu) o postúpení pohľadávky (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka); takýto návrh a teda i návrh navrhovateľa v tejto právnej veci spĺňa preventívnu funkciu určovacieho návrhu podľa § 80 písm. c) O. s. p., ako správne ustálil odvolací súd. Otázka neplatnosti teda nie je nevýznamná, ak je predmetom sporu o neplatnosť takejto zmluvy, ako je tomu v tomto prípade, resp. ak sa požaduje (uplatňuje) plnenie, ktoré predstavuje hodnotu neuhradenej postúpenej pohľadávky; táto otázka je však úplne irelevantná vo vzťahu k účinkom splnenia pohľadávky (záväzku) dlžníkom postupníkovi. Preto ak postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi postupca, prípadne dlžníkovi takéto postúpenie preukázal postupník, a dlžník záväzok splnil postupníkovi, záväzok dlžníka týmto splnením postupníkovi zaniká aj v takom prípade, keď zmluva o postúpení pohľadávky je neplatnou alebo keď zmluva o postúpení vôbec neexistuje. V spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie, kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená, je však súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti (ex offa) ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo. Absolútna neplatnosť právneho úkonu znamená, že priamo zo zákona (ex lege) a od počiatku (ex tunc) sa na dotknutý právny úkon hľadí, ako keby nebol urobený. Odlišný prístup by znamenal obchádzanie ustanovení o absolútnej neplatnosti právnych úkonov a v konkrétnom prípade aj obsoletnosť ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (keďže k tejto úprave by sa nemohlo prihliadnuť). Správne preto odvolací súd považoval navrhovateľa za vecne legitimovaného na požadované určenie neplatnosti právneho úkonu.“ S poukazom na vyššie uvedené závery ustálenej judikatúry k otázke skúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky majú žalovaní v 1. a 3. rade za to, že v spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktorou už bola Pohľadávka uhradená, a teda zanikla, nie je súd povinný, a bez relevantného procesne spôsobilého tvrdenia žalobcov ani

oprávnený, skúmať ex offa platnosť zmluvy o postúpení. Zo žaloby žalobcov (čl. II. odsek 3. žaloby z 09.06.XXXX) ako aj ústneho prednesu zástupkyne žalobcov na pojednávaní dňa 16.06.2015, je zrejmé, že žalobcovia o všetkých postúpeniach (teda na základe Zmluvy o postúpení 1, Zmluvy o postúpení 2 aj Zmluvy o postúpení 3) mali v čase ich uskutočnenia vedomosť. Platnosť postúpenia Pohľadávky nikdy nespochybnili. Rovnako tak zo skutočností, ktoré vyšli najavo počas konania súdu prvej inštancie pred rozhodnutím odvolacieho súdu, a to vo vzťahu ku komunikácii s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade prostredníctvom advokáta (najmä za účelom prípadnej úhrady Pohľadávky, komunikácie o stavebnom rozdelení zálohu za účelom aspoň čiastočnej úhrady Pohľadávky, komunikácie so žalovaným v 1. rade o úhrade Pohľadávky z poistného plnenia a pod.), je zrejmé, že v týchto rozhodujúcich obdobiach žalobcovia o jednotlivých prevodoch pohľadávok vedomosť mali, pričom mali aj možnosť namietat' prípadnú neplatnosť takéhoto postúpenia, za predpokladu, že by postúpenia boli v rozpore so zákonom a ich práva by tým mali byť nepriaznivým spôsobom dotknuté. Keďže procesný útok žalobcov v tomto sporovom konaní nikdy nebol (do Uznesenia odvolacieho súdu) založený na tvrdení o neplatnosti postúpenia Pohľadávky alebo ktorejkoľvek zo zmlúv o jej postúpení a takéto tvrdenie žalobcovia neuviedli, ani ako prípadnú novotu v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, majú žalovaní v 1. a 3. rade za to, že v zmysle vyššie uvedených záverov najvyšších súdnych autorít, odvolací súd rozhodol nesprávne, keď dôvody zrušenia rozsudku založil na závere, že je potrebné skúmať platnosť zmlúv o postúpení a k tomuto záveru ho dovedli domnienky a úvahy nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaní v 1. a 3. rade tak majú za to, že odvolací súd postupoval v rozpore s ustanovením čl. 11 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého „Súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.“ Uvedené platí najmä z dôvodu, že Pohľadávka uspokojená z výťažku dobrovoľnej dražby (ktorej platnosť je možné namietat' výlučne zo zákonom taxatívne vymedzených dôvodov, medzi ktoré nepatrí otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky) už zanikla a v tomto konaní sa neuplatňuje nárok na jej zaplatenie, ale rieši sa výlučne súlad procesu dobrovoľnej dražby so zákonom a v príčinnej súvislosti s tým aj prípadná ujma žalobcov na ich právach v dôsledku jeho eventuálneho porušenia. Okrem samotnej vecnej nesprávnosti záverov z Uznesenia, ktoré nemajú základ v dokazovaní a tvrdeniach žalobcov, odvolací súd takýmto postupom tiež porušil právo žalovaných v 1. a 3. rade na spravodlivý proces tým, že porušil zásadu rovnosti zbraní. Odvolací súd totiž vyššie uvedeným postupom (rozhodoval o skutočnostiach, ktoré neboli v konaní tvrdené) za stranu v spore (žalobcov) produkoval tvrdenie (o neplatnosti zmluvy o postúpení), ktoré dovtedy v konaní uvedené nebolo, čím za žalobcov vniesol do konania také tvrdenie, ktorým jednoznačne zvýhodnil stranu žalobcov voči strane žalovaných, nakoľko bez takéhoto tvrdenia nebol daný zákonný dôvod zaoberat' sa otázkou platnosti postúpenia, resp. postúpení Pohľadávky. Žalovaní v 1. a 3. rade majú za to, že listinnými dôkazmi je preukázané, že žalobcom všetky postúpenia Pohľadávky oznámené boli, a to písomne. Napriek ľudskému pochopeniu sťaženého spôsobu života žalobcov, sú žalovaní v 1. a 3. rade presvedčení, že vzhľadom na zastúpenie žalobcov H.. M. Y., advokátkou so zameraním sa na pomoc osobám so zdravotným postihnutím (v súčasnosti komisárkou pre osoby so zdravotným postihnutím, nemohlo dôjsť k ujme na ich právach z toho dôvodu, že by nemali možnosť oboznámiť sa s obsahom a zmyslom zaslaných oznámení o postúpení Pohľadávky. Nakoniec, konajúci súd má vedomosť o viacerých súdnych konaniach iniciovaných žalobcami v súvislosti s výkonom záložného práva na uspokojenie Pohľadávky, a to pred uskutočnením napadnutej dražby, preto nemožno uznať žalobcom argumentáciu, že z dôvodu ich zdravotného stavu boli akokoľvek ukrátení na svojich právach.

27. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151e ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v notárskom centrálnom registri záložných práv zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľnosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného

činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy t.j. ku dňu 19.12.2005), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva, spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu a právu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 cit.zák., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 cit.zak. spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 cit.zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa („neprijateľná podmienka „)

Podľa § 53 ods. 3 cit. Zák , za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods.1 písm. b) cit.zák., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods 2 cit.zák. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže , zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banke, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „ postupník“), aj bez súhlasu klienta, týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok z zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ešte pred postúpením pohľadávky uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočky zahraničnej banky

presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Záväzok žalobcov voči pôvodnému veriteľovi OTP Banka Slovensko, a.s. vznikol zo zmluvy o hypotekárnom úvere. Predmetnú zmluvu je preto nutné považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Na žalobcov je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov z dôvodu, že pri jej uzatváraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený touto zmluvou je potom potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ), nakoľko tzv. spotrebiteľské zmluvy predstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Uvedený právny názor konštatoval napokon aj Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení č.k. 4Co/429/2016-345 (viď judikáty I.ÚS 402/2013). Súd sa v intenciách uznesenia krajského súdu oboznámil z obsahom zmluvy o postúpení pohľadávky č. X/XXXX zo dňa 30.07.2010, ktorou pôvodný veriteľ - OTP Banka Slovensko a s., postúpil pohľadávku na postupníka OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest a konštatuje, že táto bola uzatvorená podľa maďarského právneho poriadku, ktorý postup je v rozpore so záujmami spotrebiteľa, ktorému bol týmto spôsobom sťažený prístup k spravodlivosti. Podľa názoru súdu je neprípustné, aby sa do zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý bol uzavretý podľa slovenského právneho poriadku, vnášala právna úprava cudzieho štátu, za situácie, keď podľa zmluvy o postúpení pohľadávky č. X/XXXX išlo o tzv. tiché postúpenie t.j. nemalo byť oznamované žalobcom. Žalobcom ako spotrebiteľom sa týmto postupom zhoršilo ich postavenie vo vzťahu k dlžníkovi ako obchodnej spoločnosti so sídlom v Maďarsku, s rečovou bariérou a právnou úpravou podľa maďarských právnych predpisov. Ich právne postavenie ako dlžníkov - účastníkov záväzkového právneho vzťahu sa tak výrazne sťažilo vo vzťahu ku konkrétnemu veriteľovi (subjekt viažuci sa na Maďarsko) v súvislosti s možnosťou plnenia, dohody o splátkach, omeškania a i. Žalovaný doložil súdu list zo dňa 18.03.2011 na preukázanie, že postúpenie pohľadávky zo dňa 30.07.2010 bolo napriek dohode o tichom postúpení, žalobcom oznámené. Súd konštatuje, že list je datovaný dňom 18.03.2011 t.j. s odstupom takmer 8 mesiacov od postúpenia pohľadávky, preto ho nemožno považovať za oznámenie o postúpení bez zbytočného odkladu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka.

29. V ďalšom súd poukazuje, že konaním veriteľa došlo k porušeniu zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého môže veriteľ postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta, za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok: klient riadne a včas nesplatil čo i len jednu splátku istiny úveru / úrokov alebo ich časti jeho omeškanie trvá nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol dlžník písomne vyzvaný.

30. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 2 na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

31. V konaní nebolo preukázané, kumulatívne splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto banka nebola oprávnená pristúpiť k postúpeniu pohľadávky bez súhlasu spotrebiteľov. Z obsahu spisu síce, vyplýva, že banka zaslala žalobcom list zo dňa 01.10.2010, z jeho obsahu však nevyplýva, že by žalobcovia boli v omeškaní so splátkou úveru/úroku alebo ich časti, že omeškanie trvá viac ako 90 dní a že by banka vyzvala dlžníkov na úhradu nedoplatku. Uvedeným listom banka vyhlásila bez

ďalšieho úver za predčasne splatný a oznámila začatie výkonu záložného práva s tým, že celý záväzok vo výške 96 694,07 žiadala uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy, čo je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením. Súd sa v tejto súvislosti nestotožňuje s právnym názorom žalovaného 1/,3/, ktorý mal z to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. bolo naplnené práve výzvou zo dňa 01.10.2010. Podľa žalovaných 1/,3/ boli žalobcovia vyzvaní na úradu dlžnej sumy listom zo dňa 01.10.2010 a až následne po nepretržitom uplynutí zákonom požadovanej doby 90 kalendárnych dní od doručenia listu žalobcom, postupca oznámil listom zo dňa 18.03.2011, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Týmto výkladom právny zástupca žalovaných 1/,3/ iba prispôsobuje situáciu zneniu zákona. Zákon explicitne uvádza, že pred postúpením pohľadávky musí byť klient v omeškaní so zaplatením čo i len s jednej splátky/ úrokov alebo ich časti, omeškanie musí trvať najmenej 90 dní a na úhradu nedoplatku musí byť bankou vyzvaný a takáto musí byť aj postupnosť. List adresovaný žalobcom zo dňa 01.10.2010 (č.l. 47) je oznámením o predčasnej splatnosti celého úveru a oznámením o začatí výkonu záložného práva. V žiadnom prípade nespĺňa podmienky výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách§1neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Súd preto konštatuje, že v prípade, ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jedná sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Ide y teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

32. Žalovaní 1/,3/ poukazuje vo svojom písomnom vyjadrení na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn.4Obo/210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: "Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník". Podľa názoru súdu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka).

33. Súd po opätovnom prejednaní veci, súc viazaný právnym názorom odvolací súdu a detailom preskúmaní zmluvy o postúpení pohľadávky Č..X/XXXX zo dňa 30.07.2010 uzatvorenej medzi OTP Bankou Slovensko, a.s., a OTP Faktoring Budapešť, konštatuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jej rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách ako i rozpor s ustanovením § 525 Občianskeho zákonníka. Ak je absolútne neplatná zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2010 sú neplatné aj následne zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 a napokon aj zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2013, na základe ktorých sa jej veriteľom stal až žalovaný 1/ ako navrhovateľ žalobcami napadnutej dražby. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“) alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona. V citovanom ustanovení § 7 ods. 1 ide o taxatívne vymedzenie osôb s oprávnením navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby, keď podanie takéhoto návrhu inou než oprávnenou osobou musí mať za následok nemožnosť jej vykonania, resp. nezákonnosť takejto dražby. Ak navrhovateľom dražby bola obchodná spoločnosť DPS financial consulting s.r.o. ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá je absolútne neplatná nebol aktívne legitimovaný na takýto úkon, keďže nebol záložným veriteľom

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí

35. Žalobcovia boli v konaní úspešní preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).